interrogātes ꝓpter ꝯscientiā. Domini est terra et plenitudo
eius. Et iterū. Si qs infideliū vocat vos ad cenā et vultis
ire. omne qd apponit vobis mādutate: nihil interrogātes ꝓp
ter ꝯsciām. Et. j. thi. iiij. Ois creatura dei bona est: et nihil
reiciendū qd cū grāꝝ actōne percipit. Et ad tyt. j. oīa mū
da mūdis. Itē ꝓbatū est superius omnia creata fuisse a deo.
nihil vero immundū a deo creatū est. ergo ꝗ animaliū imun
da nō est: ꝗ nō est abstinendū a carne ꝓpter carnis immūdi
ciā. Pꝰ. si nō est vtendū carnibꝰ taliū animaliū in cibū. ergo
nec lana nec pellibꝰ eoꝝ est vtendū in vestitū.

De errore illoꝝ q̄ dicūt veterē legē malā Capitulū. x.

Sequitur de secundo errore qui ponit
legē veterē datā eē a principe tenebraꝝ: et malā esse
cui errori occasionē dedit legis grauitas. Visum est
em̄ aliqbꝰ nō fuisse deū benignū. qui tā graue onus ꝓplo īpo
suit. Ad qd dicendū. ꝙ corda iudeoꝝ erecta erāt ꝑ p̄sumpti
onem. Vn̄ dicebāt nō deest q̇ impleat sꝫ deest q̇ iubeat Exo.
xix. Rn̄dit vniuersus ꝓpls simul cuncta q̄ locutus est dn̄s fa
ciemus. Eiusde. xxiiij. habet idē. vn̄ humiliādi fuerūt graui
onere legis: vt videntes insufficientiā suā. hūiliati ad auxiliū
grē recurrerēt. Deus em̄ humilibus dat gratiam. j. pe. vlti.
Dedit etiam occasionē huic errori iusticia que fiebat in vete
ri lege. quam alibui mentiuntur crudelitatem. Vnde dicunt
non fuisse deum benignum: qui legē tam crudelem dedit. Ad
qd dicendū. ꝙ cū principiū sapientie sit timor domini. puer.
j. pfectio vero sapiētie sit amor dei scd̄m illud Eccle. j. Dile
ctio dei honorabilis sapientia. prima lex debuit sapientiam
inchoare. timorē dei per iusticiā incutiendo. Secunda lex de
buit sapientiā perficere: ad amorē multis admonitionibꝰ et
ꝓmissionibus et beneficioꝝ exhibitōnibus incitando. vnde
iusticia in veteri lege debuit habundare. iusticia vero non
est crudelitas sed bonitas. vt in tractatu iusticie ostendetur

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-389/0148
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG